

Arrest

nr. 94 540 van 3 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DURINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine. U werd geboren op 27 januari 1987 te Conakry. Via uw vriend M.I.K. (...) leerde u zijn nichtje F.K. (...) kennen. Op 1 november 2010 begon u een relatie met haar. Op 27 november 2011 vroeg uw vriendin u om bij haar thuis langs te komen omdat de rest van de familie naar een begrafenis was in Kan-Kan. U ging bij haar langs en werd later op de dag geconfronteerd met haar ouders die eerder terugkwamen dan gepland. Ze werden kwaad op hun dochter en slingerden haar verwensingen naar het hoofd omdat ze in hun afwezigheid een man in huis

had gelaten. U besloot hierna enkel nog telefonisch contact met haar te houden. Niet veel later vroeg uw vriendin u om bij haar langs te komen omdat haar vader u wenste te zien. Op 31 december 2011 ging u bij haar langs. Haar vader vroeg u of u de vriend was van zijn dochter. U bevestigde dat waarna hij u een klap gaf en u uitschold. U weigerde na dit incident contact te hebben met uw vriendin. Na zes dagen wist ze u toch te bereiken en vertelde ze dat ze zich de laatste dagen niet goed voelde en dat ze al een paar maanden niet meer ongesteld was geweest. Op maandag 9 januari 2012 ging u met haar op consultatie in het medisch centrum en het bleek dat ze zwanger was. Uw vriendin panikeerde en wou een abortus laten plegen omdat ze schrik had dat haar ouders haar zouden vermoorden omwille van haar zwangerschap. U probeerde haar te kalmeren. U zei dat u met uw ouders ging praten voor advies zodra u terug was van Mamou waar u een tante ging bezoeken. Op 18 januari 2012 belde uw vriendin u op om te zeggen dat ze een abortus had laten plegen en bloed verloor. Op 24 januari 2012 belde uw vriendin u opnieuw op om te zeggen dat ze nog steeds bloed verloor, dat haar ouders wisten dat ze een abortus had laten plegen en van haar eisten dat ze vertelde van wie ze zwanger was geweest. Diezelfde dag werd u 's avonds gebeld door uw vriend M.I.K. (...) die u vertelde dat F.K. (...) was gestorven maar niet alvorens uw naam te noemen. De volgende ochtend kwam de familie van uw overleden vriendin en enkele militairen naar uw huis op zoek naar u. U vluchtte naar de burens en daarna nam u een taxi naar uw oom in Yatayah. Uw oom ging poolshoogte nemen bij uw thuis en vernam dat uw huis geplunderd was en dat uw nicht verkracht was door de militairen. Omdat u volgens uw oom niet langer bij hem kon blijven ging u naar een vriend van hem in Cimenterie. Uw oom en ouders zochten zonder succes naar een oplossing voor uw probleem. Op 11 februari 2012 verliet u Guinee. U kwam op 12 februari 2012 in België aan alwaar u op 13 februari 2012 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de redenen voor uw vlucht, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van uw problemen met de familie van uw overleden ex-vriendin (CGVS gehoorverslag p. 7). Zo stelt u dat u door de familie van F.K. (...) werd gezocht, nadat ze ten gevolge van een abortus was overleden (zie gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen van familiale en private aard zijn en als dusdanig niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie vallen (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel omwille van het overlijden van uw ex-vriendin en het feit dat u daardoor gezocht wordt door haar familie besloot het land te verlaten en u geen andere problemen kende in uw land van herkomst.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Zo dient te worden opgemerkt dat u nagelaten heeft de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst uit te putten. Op de vraag of u ooit bescherming heeft gezocht voor uw problemen stelt u dat er een etnisch probleem is in Guinee (CGVS gehoorverslag p. 12). Gevraagd naar het etnisch probleem stelt u dat er sinds de verkiezingen ruzie is tussen mensen van de Peul-stam en Malinké-stam. Er dient hierover opgemerkt te worden dat de verkiezingscontext van 2010 het etnische evenwicht heeft verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering heeft niet geprobeerd om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen. Deze informatie werd bijgevoegd aan het administratief dossier.

Verder stelt u dat de familie van uw overleden vriendin meer invloed heeft dan uw familie en dat justitie in Guinee niet onafhankelijk is (CGVS gehoorverslag p. 12). Gevraagd of u ooit enig probleem met de autoriteiten heeft gehad antwoordde u ontkennend (CGVS gehoorverslag p. 13). Opnieuw

gevraagd of u zich voor uw probleem ooit gemeld heeft bij de Guinese autoriteiten of naar de politie bent gestapt, antwoordde u ontkennend omdat dat volgens u nutteloos is (gehoorverslag CGVS p. 12). Ook uw ouders zouden geen klacht hebben ingediend na de plundering van hun huis. Evenmin zou uw nicht klacht hebben ingediend nadat ze verkracht was (CGVS gehoorverslag p. 13). U beweert in algemene bewoordingen dat de familie van uw overleden vriendin veel invloed heeft en dat u nergens terecht kan als je problemen hebt met militairen (CGVS gehoorverslag p.13). U brengt echter geen enkel concreet element aan om uw beweringen te staven. Er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk kan maken waarom u geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten. Er mag van u verwacht worden dat u eerst alle beschermings- en rechtsmiddelen zou uitproberen en uitputten in uw land van herkomst door u te wenden tot de Guinese autoriteiten, alvorens internationale bescherming te zoeken. Het feit dat u hiertoe geen enkele poging ondernam, getuigt niet van een reële vrees voor vervolging.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Volledigheidshalve dient aangestipt dat u verklaarde dat u nooit enig document in eigen handen had toen u de grenscontrole in de luchthaven te België passeerde maar dat de smokkelaar het woord voerde en de documenten bijhield (CGVS gehoorverslag p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke persoon zijn/haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren (zie administratief dossier).

U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.

Uw raadsman legde na het gehoor volgende stukken van Refworld voor: 'Amnesty International Annual report 2012 – Guinea', '2011 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea', Guinea: Reining in ethnic violence' en 'Guinea: intertribal marriages'(zie stukken in het administratief dossiers). Deze documenten vermogen, zoals eerder aangehaald, niet om afbreuk te doen aan de informatie van het CGVS waaruit blijkt dat dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld: Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarade van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst erop dat hij Peul is en zijn vriendin Malinké en dat de commissaris-generaal hier onvoldoende rekening mee gehouden heeft in zijn beslissing. Verzoeker stelt dat de vader van zijn overleden vriendin een officier was in het leger en de tante burgemeester in een district van Conacry. De familie van zijn overleden vriendin heeft een grote politieke en militaire invloed in de leefgemeenschap van verzoeker.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de aannemelijkheid van het asielrelaas niet onderzocht heeft en de weigeringsbeslissing louter gebaseerd is op het feit dat verzoeker nagelaten heeft de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten: *“Er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk kan maken waarom u geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten. Er mag van u verwacht worden dat u eerst alle beschermings- en rechtsmiddelen zou uitproberen en uitputten in uw land van herkomst door u te wenden tot de Guinese autoriteiten, alvorens internationale bescherming te zoeken. Het feit dat u hiertoe geen enkele poging ondernam, getuigt niet van een reële vrees voor vervolging.”*

Luidens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Uit de bewoording *“uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren”* blijkt dat een vluchteling niet steeds een beroep moet doen op de bescherming van zijn nationale overheden indien hij aannemelijk maakt dat zijn overheden hem in zijn geval geen (redelijke) bescherming zouden kunnen of willen bieden.

Verzoeker verwijst naar zijn etnische origine als Peul en de politieke en militaire invloed van de familie van zijn overleden vriendin. Naar aanleiding van het gehoor op 21 augustus 2012 legde verzoeker het *‘2011 Country Reports on Human Rights Practices – Guinea’* neer waarin gesteld wordt dat de veiligheidsdiensten slecht betaald en geëquipeerd en ineffectief zijn en corruptie wijdverspreid (p. 5). Het gerechtelijk systeem is niet onafhankelijk, heeft een gebrek aan middelen, is inefficiënt en corrupt (p. 6).

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de aannemelijkheid van het asielrelaas en de redelijke mogelijkheid van bescherming ten aanzien van verzoeker door zijn nationale overheid niet onderzocht heeft terwijl verzoeker informatie voorlegt die deze mogelijkheid in vraag stelt.

De bestreden beslissing wordt conform artikel 39/2 van de vreemdelingenwet vernietigd omdat de Raad niet tot een bevestiging of hervorming kan komen van de bestreden beslissing zonder aanvullend onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS